

Bassam a Raghad: vitajte u nás doma

Olivia a Thimothée majú sedem detí a žijú v malej dedinke medzi Lille a Valenciennes vo Francúzsku. Prijali do svojho domova jednu kresťanskú rodinu z Iraku: manželov Bassama a Raghad a ich tri deti vo veku 9, 7 a 3 roky. Táto iracká rodina bola nútená ujsť z mesta Karakoch v auguste tohto roka.

17.10.2015

„Zabrali kostoly a odstránili z nich kríže.“

Olívia hovorí: „Uprostred augusta nám zavola jeden známy kňaz. Vylíčil nám vážnu situáciu stoviek irackých kresťanov, ktorí utiekli do Erbilu, hlavného mesta Kurdistanu. Hľadal jednu rodinu vo Francúzsku, ktorá by bola ochotná niekoho prijať. Títo kresťania museli v noci všetko opustiť a utiecť.“

Bassam, Raghad a ich tri deti opustili mesto Karakoch pri Mosule, kde žila väčšina irackých kresťanov. Džihádisti z Islamského štátu sa zmocnili Karakochu. Desaťtisíce ľudí z tohto regiónu museli utiecť pred násilím.

Chaldejský patriarcha Louis Sako hovorí, že viac než 100 000 kresťanov utieklo pred násilím a v mestách, ktoré padli do rúk džihádistov, „títo zabrali kostoly a odstránili z nich kríže“.

Karakoch bolo čisto kresťanské mesto medzi Mosulom, hlavným mestom Islamského štátu v Iraku, a Erbilom, hlavným mestom autonómnej oblasti Kurdistanu.

„Situácia bola tragická – pokračuje Olívia – boli sme opravdivo dojatí týmto volaním o pomoc. Cítili sme solidaritu s našimi bratmi, pokrstenými ako sme my a prenasledovanými kvôli viere. Zo dňa na deň sa ocitli v núdzi.“

„Môžeme im nájsť miesto“

„Nuž, musím sa priznať, že sme sa trochu zdráhali ich prijať: máme sedem detí, dom nie je nejaký veľký...Zvážili sme pre a proti a bolo jasné, že naše pohodlie bude narušené.“

Náš priateľ, kňaz, hľadal miesta pre prijatie deviatich rodín. Zatiaľčo sme ešte veci zvažovali, moja svokra a svokor už jednu skupinu prijali. Keď

sme sa stretli s touto rodinou, pomysleli sme si: „Už nemôžeme ďalej pochybovať, váhať. Naše staršie deti, 15 a 14 ročné, nás povzbudzovali, aby sme ich prijali. „Môžeme im nájsť miesto“, hovorili, zorganizujeme to v dome ináč a môžeme aj požiadať o pomoc.“

Vzhľadom na naliehavosť situácie urobilo Francúzsko ústupok v prijímaní kresťanov z východu. Administratívne záležitosti boli jednoduché. „V súčasnej dobe je to už oveľa zložitejšia záležitosť. Bassam a Raghad a ich tri deti prišli k nám takouto zjednodušenou cestou vďaka tomu, že sme sa za nich na konzuláte zaručili.“

Obe rodiny zdieľajú tú istú radosť.

„Vyhradili sme im niekoľko miestností v dome a žijeme spoločne. Samozrejme, nehovoria po francúzsky, ale našťastie otec Bassam

bol v Iraku učiteľom angličtiny, a tak sa môžeme nejako dohovoriť.“

„Prišli v sobotu, nikdy na to nezabudnem. Všetci sme boli veľmi dojatí. Boli nám veľmi blízki, sme spojení krstom. Často si predstavujem ich situáciu a uvedomujem si, že normálne je im pomoc poskytnúť.“

„Deti začali chodiť do školy už čoskoro po príchode. Prijali ich tam dobre a už sa v škole aj integrovali. Manželia Bassam a Raghad sa učia po francúzsky a pomaly si zariaďujú svoj život. Často si spolu s manželom opakujeme, akí sme šťastní, že sme ich prijali, a pyšní na to, že sme týmto prístupom naučili naše deti mnoho vecí.“

Veľmi ľahko sa aj prehĺbilo priateľstvo medzi rodinami. Spoločne jeme, vozíme deti do školy, chodíme na nákupy. Deti spolu dobre vychádzajú, rady sa spolu hrajú.“

„Bassam a Raghad by sa veľmi radi začlenili do francúzskej spoločnosti a našli si tu prácu. Keďže žijú vo francúzskej rodine, je pre nich asimilácia do našej kultúry jednoduchšia.“

„Vychádzame si dobre vďaka ich veľkej ohľaduplnosti. Nikdy sa nestážujú a keď sa objavili menšie ťažkosti, duch Opus Dei – kam môj manžel a ja patríme – nám pomáha hľadať Božiu vôľu v protivenstvách každodenného života a tak sme vždy pozitívne naladení. Vďaka Bohu obe rodiny zdieľajú tú istú radosť.“

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/bassam-a-raghad-vitajte-u-
nas-doma/](https://opusdei.org/sk-sk/article/bassam-a-raghad-vitajte-u-nas-doma/) (26.03.2025)